

Prima instanță: Judecătoria Drochia
Judecător: I. Rusu
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți
Judecători: A. Garbuz, G. Polivenco, A. Rotaru

Dosarul nr. 2ra-857/16

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas, Ion Druță

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de către Suprun Vera,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Suprun Vera împotriva lui Surdu Vasile privind recunoașterea dreptului de proprietate pe cote părți și partajul proprietății comune,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, prin care a fost menținută hotărârea Judecătoria Drochia din 03 septembrie 2015, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă

La 06 mai 2014, Suprun Vera s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Surdu Vasile privind recunoașterea dreptului de proprietate pe cote părți și partajul proprietății comune.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, cu decedatul Surdu Alexandru a făcut cunoștință în anul 1965. Surdu Alexandru la acel moment era văduv și avea la întreținere un copil, Surdu Vasile. Ea la acel moment era divorțată și tot avea la întreținere un copil, fiica Alla. Ei împreună au hotărât să formeze o familie și reclamanta a trecut cu traiul în gospodăria lui Surdu Alexandru în or. Drochia, str. Hotin 2a.

Din anul 1965 și pînă la decesul lui Surdu Alexandru, ei au trăit împreună, însă nu au oficializat relațiile de familie.

În anul 1965, reclamanta împreună cu Surdu Alexandru au efectuat lucrări de construcție și reparație a casei și anume casa de locuit a fost acoperită cu ardezie, tencuită pe afară și înăuntru, a fost construit sarai de locuit, garaj, în gospodărie a fost pus gard, poartă, turnate trotuarele, construite acareturi pentru uz casnic. Toate materialele de construcții și reparații au fost procurate pe mijloace de bani comuni.

Consideră reclamanta că, în urma investirii mijloacelor bănești și muncii proprii în construcția gospodăriei capătă dreptul de proprietate la acel bun imobil, aceasta fiind proprietatea comună a ei și a decedatului Surdu Alexandru, parte care îi revine

constituie 1/2 cotă parte din gospodărie.

La data de 24.11.2013, Surdu Alexandru a decedat. În urma decesului, s-a deschis succesiunea asupra averii succesoriale. Fiul decedatului Surdu Vasile, care este moștenitor de prima categorie pretinde de a moșteni gospodăria în întregime, neluând în considerație faptul că, reclamanta prin muncă proprie și investiții efectuate pe parcursul vieții a căpătat dreptul de proprietate la o parte din gospodărie.

Solicită reclamanta, de recunoscut proprietate comună a cet-lor Suprun Vera și decedatul Surdu Alexandru – bunul imobil situat în or. Drochia str. Hotin 2a cu nr. cadastral 36011040040; partajarea bunului imobil situat în or. Drochia, str. Hotin 2a între Surdu Vera și Surdu Vasile, fiecărui a câte ½ cotă parte în natură din gospodăria dată; încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărîrea Judecătorei Drochia din 03 septembrie 2015, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 22 decembrie 2015, a fost respins apelul declarat de Suprun Vera și menținută hotărîrea Judecătorei Drochia din 03 septembrie 2015.

Nefiind de acord cu decizia menționată, la 15 februarie 2016, în termenul prevăzut de lege, Suprun Vera a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii înaintate.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, recurenta a indicat că atât instanța de apel cât și instanța de fond nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, concluziile acestora fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Examinînd temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Suprun Vera nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenta nu a invocat

nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell vs Irlanda, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Suprun Vera ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e

Recursul declarat de Suprun Vera se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Maria Ghervas

Ion Druță